

Позивање косовског шефа дипломатије у Нови Пазар, па забрана доласка и љутите реакције – "то је одвратни игроказ, толико пута већ виђен и већ досадан".

То каже за Дојче веле активисткиња за људска права Аида Ћоровић.

“Као бура у чаши воде. Прво, Сулејман Угљанин и Беџета Пацолија у врло деликатном тренутку када по свему видим да се договори Београда и Приштине приводе крају. Овлашћења председника БНВ не налажу никакве везе са позивањем министара иностраних послова било које земље, посебно Косова. То је стари Угљанинов манир – када није у власти, он је провајера. Реакција власти у Београду је међутим била толико појачана да ми то личи на договор: власт има своје дежурне троублемакере и, када им затреба да изиграју политичко чистунство и одбрану интереса земље, онда ти троублемакери ураде свој домаћи задатак. Онда се подигне јавно мњење, сви скоче, Вучић пусти своје пулене да оштро одговарају. То је одвратни игроказ, толико пута већ виђен и већ досадан. Немам доказ, али ми све личи на то да се Приштина и Београд иза кулиса договарају како да нас што више трују и дижу нам притисак, да делује да су на рубу сукоба па да им сви аплаудирамо кад потпишу оно што морају да потпишу јер их европска администрација вуче за уши“, наводи Ћоровић.

На подсећање да је Угљанин био министар у влади коју зове “српском националистичком“, саговорница Дојче веле каже да сви политичари из Санџака, а и други, када су у власти, славе ту власт.

“Оног трена када ниси део политичког естаблишмента и престану синекуре, постајеш највећи непријатељ, претиш да ће Санџак и Србија горети, како је говорио један други

политичар и верски лидер. Зукорлић од 2000. покушава да се договори са свим председницима државе и владе, али сада је успео јер мислим да су Зукорлић и Вучић нашли много заједничких интересовања. Расим Љајић је традиционални министар у свим владама од 2000. године, научио је лекције и уме да плива – што би неко назвао љигавштином и полтронством светске класе. Али Зукорлић је тренутно кључни човек Александра Вучића у Санџаку. Угљанин је сада као неко нежељено дете које има своју играчку, то Бошњацко национално веће, и онда повремено незадовољан прави буку. Али мени се чини да је он ипак у некој врсти љубави са властима у Београду, да има улогу лошег дечка породице онда када то треба властима“, истиче Ћоровић.

(Дојче веле)